

- b. Gaver, der falder nd under Afsnit III. i Lov om Afgift af Arv og Gave, samt Formueforøgelse, som hidrører fra Arv og Forskud paa saavel falden som ikke falden Arv eller fra Indgaaelse af Ægteskab, Udbetaling af Livsforsikringer, Brandforsikringer og deslige;
- c. de Indtægter, der hidrører fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan;
- d. Dagpenge og Rejsegodtgørelser, begge Dele under Udførelse af offentlige Hverv, der gør det nødvendigt for den paagældende at tage Ophold udenfor hans Hjemstedskommune;
- e. Den Medlemmer af Rigsdagen tilkommende Godtgørelse for Udførelsen af nævnte Hverv, for saa vidt angaar Halvdelen af det til hvert Medlem udbetalte Beløb.

Den under a. og b. omhandlede Formueforøgelse, ligesom ogsaa den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi, kommer derfor kun i Betragtning, for saa vidt som Formuens Udbytte derved er blevet forøget eller formindsket, og da kun med Beløbet af den saaledes fremkomne Udbytteforøgelse eller Udbytteformindskelse

§ 6.

Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

- a. Driftsomkostninger, d. v. s. de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger;
- b. fra Embedsindtægter de Udgifter til Kontorhold m. v., som Embedets Bestridelse har medført;
- c. Pensioner og andre Byrder, der paahviler et Embede. Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikring, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, dog ikke ud over et samlet Beløb af indtil 400 Kr. aarlig;
- d. de Beløb, som i det paagældende Aar er udredet i personlig paalignede Skatter, i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagningsafgifter, Aftægtsydelse og lignende Byrder;
- e. Renter af Prioriteter og anden Gæld, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld, hvilket ogsaa gælder om Fideikommisbesidderes Afdrag paa Fideikommissets Gæld.

For saa vidt Skatteansættelsen kun omfatter Indtægter fra de i § 2, Nr. 3 og Nr. 5, Litra g), nævnte Kilder, kan kun de disse Kilder vedrørende Udgifter fradrages.

Den ved Lov Nr. 115 af 16. April 1907 om Tillæg til Lov Nr. 72 af 29. Marts 1904 om Livsforsikringsvirksomhed meddelte Bemyndigelse for Regeringen til overfor her i Landet tilladte udenlandske Livsforsikringsselskaber at fastsætte særlige Regler angaaende Ansættelsen af den Nettoindtægt, hvoraf Skatter og Afgifter til det offentlige beregnes, skal ogsaa kunne komme til Anvendelse overfor andre udenlandske Forsikringsselskaber, der driver Virksomhed her i Landet, for saa vidt angaar Indkomst af saadan Virksomhed og da navnlig paa det Grundlag, at som skattepligtig Indtægt her i Landet (Nettoindtægt) behandles den Del af Selskabets samlede Overskud, der svarer til Forholdet imellem dets Brutto-Præmieindtægt her i Landet og dets samlede Brutto-Præmieindtægt.

Den beregnede Skatteindtægt er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til egen eller Families Underhold, Betjening, Nytte eller Behagelighed, eller til Formueforøgelse, til Forbedring af Ejendom, til Udvidelse af Næring eller Drift, Henlæggelse til Reserve eller andre lignende Fonds, til Gaver eller paa anden Maade.